

Euroopa Regioonide Komitee arvamus teemal „Euroopa koostöö noortevaldkonnas (2010–2018)”

(2016/C 120/06)

Raportöör: Csaba BORBOLY (RO/EPP), Harghita maakonna volikogu esimees**Viitedokument:** Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee ning Regioonide Komiteele „Kavand: nõukogu ja komisjoni 2015. aasta ühisaruanne Euroopa noortevaldkonnas tehtava koostöö uuendatud raamistiku (2010–2018) rakendamise kohta”

COM(2015) 429 final

POLIITILISED SOOVITUSED

EUROOPA REGIOONIDE KOMITEE

1. tunneb rõõmu nentides, et komisjon tunnistas faktidel ja usaldusväärsetel andmetel põhinevate poliitikameetmete väljatöötamise tõhustamise tähtsust noortevaldkonnas ning seda, kui oluline on kooskõlastada võimalikult tulemuslikult ELi, piirkondade ja liikmesriikide jõupingutused ja vahendid, et saavutada noortepoliitika eesmärgid;
2. hindab eriti kõrgelt komisjoni lähenemisviisi, milles peetakse vajalikuks reageerida noortevaldkonnas ajavahemikus 2016–2018 tehtava koostöö raames võimalikult kiiresti, tänu poliitikameetmete asjakohasele kohandamisele, sellistele uutele väljakutsetele nagu noorte pagulaste kaasamine ühiskonda või ekstremismi levik noorte hulgas;
3. tervitab antud kontekstis kindlalt kasu, mida annab Euroopa noortevaldkonnas tehtava koostöö raamistik (2010–2018), kuna sellega parandatakse koostööd ELi liikmesriikide ja nende kohalike ja piirkondlike omavalitsuste vahel ning avatakse noortele Euroopa integratsiooniprojekti eelised ja täiendatakse neid. Seoses sellega kutsub komitee komisjoni üles jätkama raamistiku elluviimist pärast 2018. aastat ja seda edasi arendama;
4. toetab seda, et tulevikus jääksid võrdsete võimaluste tagamine, sotsiaalse integratsiooni edendamine ning noorte konkurentsivõime parandamine tööturul, koos kodanikuaktiivsuse (noorte osaluse), noorsootöö tugevdamise, diskrimineerimisvastase poliitika ja kultuuridevahelise mõistmise edendamisega, noortepoliitika põhieesmärkideks;
5. väljendab siiski muret selle pärast, et komisjon ei maini kohalike ja piirkondlike omavalitsuste rolli noortepoliitika raames, samal ajal kui on täiesti selge, et enamikus liikmesriikides, kus noorteküsimuses võetakse riiklikke meetmeid, omavad kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused erineval määral otsustava tähtsusega pädevust kõnealuses valdkonnas;
6. tunnustab Eurostati tööd noori puudutavate eri näitajatega seotud andmekogude koostamisel ja kooskõlastamisel;
7. kutsub komisjoni üles süstemaatiliselt hindama noortepoliitika territoriaalset mõju piirkondlikul tasandil, vähemalt NUTS2 tasandini. Tugevdamaks veelgi piirkondade rolli ELi noortestrateegia rakendamisel, leiab komitee, et ELi liikmesriikides on avatud koordinaatsiooni meetodi raames vaja arendada mõõdetavaid näitajaid ja konkreetseid, kõiki valitsustasandeid hõlmavaid noortega seotud tegevuskavasid ning tugevaid partnerlusi noorteorganisatsioonide ja ametiasutuste vahel;

8. pärast konsulteerimist sidusrühmadega leiab, et isegi kui programm Erasmus+ ja noortegarantii kujutavad endast peamisi vahendeid strateegiliste eesmärkide saavutamiseks, on probleemid palju keerukamad ja ELi meetmed noortepoliitika valdkonnas ulatuvad juba niigi nendest kahest tulemuslikust vahendist kaugemale, mis on küll näiliselt tulemuslikud, kuid tegelikult ebapiisavad, arvestades, et noortegarantii rakendamine on veel väga puudulik. Eelkõige haavatavate noorte puhul on selge, et tuleb välja töötada algatusi selliste noorte toetamiseks, kes tulevad sotsiaalhoolekandesüsteemist ja võivad 18aastaselt leida, et on jäänud igasuguse eestkosteta, mis suunaks neid täiskasvanuikka üleminekul. Juhib seega tähelepanu vajadusele muuta asjakohasel viisil kättesaadavaks muu teave noortepoliitika valdkonnas saavutatud tulemuste kohta, eelkõige seoses selliste küsimustega nagu noorte tööhõive ja sotsiaalne kaasamine. See aitaks ühtlasi määratleda, kas oleks asjakohane näha sekkumiseks praegusel programmiperioodil ette konkreetsed vahendid Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide raames. Ülesannete keerukust ja ulatust silmas pidades tuleks noortepoliitika kaasata valdkonnaülese lähenemisviisi raames kõikidesse ELi poliitikavaldkondadesse, kus ei oleks mitte ainult võimalik otsida lahendusi noorte ees seisvatele probleemidele, vaid mis oleksid ühtlasi uue majanduskasvu loomise allikas. Samuti võib oma traditsioonide ja ametite väärtuste taasavastamine pakkuda uusi karjäärivõimalusi. Jätkuvalt on vaja märkimisväärsed jõupingutusi selleks, et edendada noorte kaasamise ja noorsootöö parimate tavade levitamist liikmesriikide ning kohalike ja piirkondlike omavalitsuste vahel. Lisaks tuleks hariduse ja koolituse majanduslik mudel, mida arutati hariduse, noorte, kultuuri ja spordi nõukogus 12. detsembril 2014⁽¹⁾ seoses strateegia „Euroopa 2020” vahekokkuvõttega, nüüd teisendada konkreetseteks investeeringuteks haridusse kui osa ELi pikaajalistest tegevuskavadest noorte ja majanduskasvu alal;

9. tunneb heameelt selle üle, et komisjon parandab teabe jagamist noortele töötajatele EURESe vabu töökohti puudutava teabe vahetamise süsteemi kaudu, ning et ta on käivitanud algatuse „Sinu esimene EURESe töökoht”, et aidata noortel leida töökoht välismaal; tervitab konkreetseid meetmeid, mis ta on võtnud selleks, et viia ellu nõukogu soovitusel praktika kvaliteediraamistiku kohta sõnastatud nõue laiendada EURESe portaali praktikakohtadele; kutsub liikmesriike üles nende vahendite võimalusi ulatuslikumalt kasutama;

10. märgib murega noorte otsese poliitilise tegevuse nõrgenemist (eelkõige mis puudutab valimisaktiivsust), mis on tagasihoidlikum kui vanemate generatsioonide puhul, kuid tunneb samal ajal heameelt paljude noorte huvi üle tegutseda oma kohaliku kogukonna aktiivsete liikmetena, liitudes organisatsioonidega, kasutades veebipõhiseid vahendeid (sotsiaalmeedia) või tegeledes vabatahtliku tegevusega. Seega on komiteel hea meel tõdeda, et komisjon ja liikmesriigid tahavad kasutada demokraatlikes protsessides osalemise uusi vorme ja ligipääsu poliitiliste otsuste tegemisele ELi noortestrategie raames. Samuti tuleks noori põhjalikumalt teavitada nende õigusest käivitada ja toetada Euroopa kodanikualgatusi;

11. soovib komisjonil – järgides rangelt liikmesriikide vastutust õpetuse sisu ja haridussüsteemi korralduse eest – uurida liikmesriikide ja piirkondade häid tavasid seoses poliitiliste oskuste õpetamise ja valimise langetamisega, ning eelkõige nende kahe elemendi otsest või kaudset mõju noorte poliitilisele pühendumusele ja nende osalustahete arengule; seepärast tuleks jagada selle analüüsi tulemusi liikmesriikide ja piirkondadega;

12. peab eriti oluliseks nende noorte- ja spordiorganisatsioonide rolli, kes tegutsevad ametlikult ning pakuvad väljaspool kooli mitteformaalseid ja informaalsete kodanikuaktiivsusele suunatud programme, kuna nad panustavad laialdaselt noorte osaluspädevuste arendamisse ning otsustusprotsesside kvaliteedi parandamisse; leiab seega, et toetus neile organisatsioonidele on oluline;

13. rõhutab samuti vajadust teha kindlaks ja tuua esile noorte struktureerimata kogukonnad, mis meelitavad ligi üha enam noori, muu hulgas tänu sotsiaalmeedia vastutustundlikule kasutamisele. Need kogukonnad esindavad sageli noori, kellel on raskusi juurdepääsuga pakutavatele võimalustele ja kellel puuduvad vahendid institutsioonidega suhtlemiseks;

14. tunnistab kvaliteetse noorsootöö tähtsust ja vajadust arendada selle raames suutlikkust vastata muutustele ühiskonnas, käitumismustrites ja tehnoloogias. Antud kontekstis on samuti oluline toetada jätkuvalt mitteformaalse ja informaalsete õppimise tunnustamist ja nähtavamaks muutmist noorsootöös;

⁽¹⁾ Pressiteade: Euroopa Liidu Nõukogu 3358. istung (haridus, noored, kultuur ja sport).
<http://www.consilium.europa.eu/en/workarea/downloadAsset.aspx?id=40802190967>

15. väljendab muret selle pärast, et noorsootööd, mis kuulub samuti paljudes liikmesriikides kohalike omavalitsuste pädevusvaldkonda, on tabanud eelarvekärped kogu Euroopas, samal ajal kui vaesusest ja tõrjutusest ohustatud noorte pidevalt suurenev osakaal, nagu ka noorte seas üha rohkem levinud tervist kahjustav eluviis ja sellega kaasnev noorte suremus nõuaks noorsootöö arendamist. Iseäranis tuleb edendada positiivseid eluviise, mis võimaldavad vähendada uimastitarbimist, alkoholi kuritarvitamist, suitsetamist ja ülekaalusust, muu hulgas füüsilise tegevuse propageerimise teel. Samas on oluline pakkuda välja aktiivseid poliitikameetmeid, et anda noortele – kas organisatsioonides või individuaalselt – võimalus isiklikuks ja tööalaseks arenguks, et nad oleksid võimelised looma uusi sotsiaalsete suhete vorme (2001. aasta valge raamat Euroopa noorsoopoliitika kohta);

16. vastuseks praegusele rändekriisile ja seoses Euroopa rände tegevuskavaga kutsub üles tegema kohalikele ja piirkondlikele omavalitsustele otseselt kättesaadavaks finantsressursid, et võimaldada neil täita oma ülesandeid rände ja integratsiooni valdkonnas;

17. on seisukohal, et noorte ränne erinevatest Euroopa vähemarenenud piirkondadest või majanduskriisist kõige enam kahjustatud piirkondadest õhustab territoriaalset ja sotsiaalset ühtekuuluvust ning toob endaga kaasa tõsiseid demograafilisi väljakutseid. Et edendada kõnealustes piirkondades majanduskasvu ja tööhõivet, mis on võtmetegur noorte väljarände ja seega ajude väljavoolu takistamisel, rõhutab komitee vajadust toetada mh piirkondadevahelisi partnerlusi ning konkreetseid kohalikke ja piirkondlikke poliitikameetmeid, mida rahastatakse Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide vahenditest;

18. peab valdkonnaülese koostöö heade tavade jagamist noorte toetamisel oluliseks vahendiks, kuna see võimaldab liikmesriikidel ning kohalikel ja piirkondlikel omavalitsustel ja noorte esindajatel üksteiselt õppida. Lisaks edendavad sellised algatused nagu Euroopa–Vahemere noorteplatvorm ja Euroopa Noortefoorum dialoogi sellistel teemadel nagu elukestva õppe edendamine ja Euroopa-sisene liikuvus, õppe- ja tööpoliitikaga seonduvad meetmed ja sooline võrdõiguslikkus;

19. teeb ettepaneku töötada välja põhipakett, mis peaks võimaluse korral olema tagatud noortele igas liikmesriigis. Selles pakettis võiks pöörata erilist tähelepanu juurdepääsule kiirele internetiühendusele, teise võõrkeele oskuse omandamise võimalusele vähemalt B2-tasemel riikliku haridussüsteemi raames, karjäärinõustamisele ja jätkuvale nõustamisele, võimalusele asjakohaselt osaleda vabatahtlikus tegevuses, esimesele töökohale asumiseks ettevalmistamise edendamisele ning paindlikele ja juurdepääsetavatele rahastamisvormidele, mis on vajalikud karjäärivõimalusi pakkuvate õpingute jaoks. Samas kutsub Euroopa Komisjoni üles tegema jõupingutusi praktikakoha tagamiseks kutseõppes huvitatud noortele ning pakkuma välja meetmeid, mis annaksid kõigile ELi noortele minimaalse kvalifikatsiooni ja minimaalsete oskuste tagatise, mida tunnustatakse ja mis valideeritaks kõigis liikmesriikides ja mis annaks neile juurdepääsu minimaalsele haridustasemele ja selle lõpetamise võimaluse, koos selles sisalduvate oskuste omandamisega, ning mida toetatataks asjakohase valideerimise kaudu, mille puhul tunnustatakse noorte mitteformaalse õppe raames teostatud tegevuste lisaväärtust;

20. tõdeb vajadust teostada Euroopa eri piirkondades uuringuid, et saada selgem ülevaade noorte olukorrast seoses eluaseme ja selle sobilikkuse küsimusega. Selles valdkonnas on tõepoolest eriti oluline jagada häid tavasid ja koostada kohaliku tasandi tegevuskavasid, arvestades, et paljudes piirkondades on märgata eluruumide ülepakumist, samas kui mitmetes piirkondades ei kindlusta olemasolevate eluruumide kvaliteet noortele asjakohaseid tingimusi ja teistes piirkondades jällegi tõrjuvad noori äärmiselt kõrged hinnad. Seepärast tuleb sobivate andmete alusel välja töötada asjakohased tegevuskavad, et suurendada noorte juurdepääsu headele eluasemetingimustele. Eelkõige on soovitatav eraldada noortele osa sotsiaaleluasemetest, soodustada solidaarset naabruskonda ning iseseisvalt toimetulevate eakate ja noorte kooseluvorme, toetada eluruumide ostmist, andes noortele madala intressimääraga laene;

21. rõhutab vajadust määratleda, kuidas noortepoliitika valdkonnas toime tulla selliste väljakutsetega nagu oskuste sobitamine tööandja, tootmis- ja territoriaalsete vajadustega, ka noorte suure tööpuuduse vähendamise kontekstis, võrdsete võimaluste tagamine noortele, kes elavad väikestes kogukondades, mis asuvad äärepoolsetes, äärepoolseimates, saare- või maapiirkondades ja on silmitsi demograafiliste väljakutsetega, või selliste kutseõppe algatuste edendamine, mis on kohandatud piirkondlikele iseärasustele ja konkreetsetele pädevustele, ning kogemuste vahetamine heade tavade kohta kõnealuses valdkonnas, ka käsitsitööd nõudvate elukutsete ümberhindamise teel; rõhutab, et oskuste sobitamine tööandja vajadustega on oluline tegur, mis mõjutab noorte töötust ja noorte karjäärivõimaluste edasiarendamist. Komitee peab vajalikuks määratleda menetlused, mis tagaksid noorte mitteformaalse õppimise ja vabatahtlikuna tegutsemise käigus omandatud oskuste valideerimise ja sertifitseerimise, nii et neid oskusi oleks võimalik kasutada töökoha leidmiseks. Komitee kutsub üles neile küsimustele rohkem tähelepanu pöörama ja palub ettevõtjail näidata üles sotsiaalset vastutust ja suhtuda empaatiaga noortesse, kes ei ole mitte üksnes praegune ja tulevane tööjõud, vaid ka nende teenuste või kaupade võimalikud tarbijad;

22. peab vajalikuks pöörata noortepoliitika raames – nii riiklikul kui ka kohalikul ja piirkondlikul tasandil – ka edaspidi erilist tähelepanu sellistele küsimustele nagu Euroopa kristlikul kultuuril põhinevate alusväärtuste edendamine, noorte diskrimineerimine bioloogilise või sotsiaalse soo, rassilise või etnilise päritolu, usutunnistuse või veendumuste, puude või seksuaalse sättumuse alusel, ning nende meetmete määratlemisele, mida tuleks võtta kõnealuses kontekstis, kaasa arvatud probleemide osas, mis puudutavad konkreetset rahvus- ja etnilistesse vähemustesse kuuluvaid noori;

23. kutsub asjaomaseid kohalikke ja piirkondlikke asutusi üles tegema kooskõlas riiklike õigusaktide ja Euroopa põhimõtetega kõikvõimalikke jõupingutusi, et säilitada olemasolevaid ja luua uusi haridusasutusi, kus õpetatakse keele- või rahvusvähemusi nende emakeeles, ning palub liikmesriikidel anda keele- ja rahvusvähemustesse kuuluvatele noortele vastavalt nende konkreetsele akadeemilisele olukorrale tõhusat koolitust ametlikus keeles vastavalt diskrimineerimiskeelu ja mitmekeelsuse põhimõtetele;

24. peab esmatähtsaks käivitada kiiresti tegevuskava, et tegeleda soolise vägivalga juhtumite sagenemisega noorte hulgas, milles peetakse oluliseks tõhusat ühisõpet kõigis ELi riikides;

25. märgib, et noortel on piiratud ligipääs rahastamisallikatele, mis on neile vajalikud oma ettevõtete arendamiseks, eluruumi üürimiseks või õpingute jätkamiseks; peab seepärast oluliseks, et kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused otsiksid kohalikke lahendusi, mis ühest küljest võivad aidata suurendada asjaomase piirkonna konkurentsivõimet ja teisest küljest selgelt parandada võrdseid võimalusi noorte hulgas;

26. rõhutab seetõttu vajadust soosida noorte kokkusaamise vorme ja kohti, mida pakuvad kohalikud osalejad muu hulgas koostöös erasektori sidusrühmadega, kes suudavad mõista oma sihtrühma, st noorte vajadusi ja muuta need tulevase tööloobivuse, ettevõtlusoskuste katsetamise ja aktiivse osalemise edendamise aspektist võimaluseks;

27. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles kontrollima, et noored oleksid nõuetekohaselt teavitatud tööõigusest, töökaitse standarditest ja vabatahtliku tegevusega seonduvatest õigusaktidest ning saaksid vajalikku kaitset, kui nad töötavad, tegutsevad vabatahtlikuna, on õpiposiõppes või praktikal oma alalise elukoha riigis või mõnes muus liikmesriigis kui see, kus nad alaliselt elavad. Seepärast teeb komitee ettepaneku toetuda juba loodud võrgustikele, nagu Europe Direct, Eurodesk või Eures, ning kohalikele omavalitsustele, mis on noortepoliitika peamised edendajad piirkonnas;

28. rõhutab, et tuleb näidata üles väga suurt ettevaatlikkust seoses vabatahtlikuna tegutsevate või tööturul osalevate noorte kaitsega, ja palub piirkondadel uurida, millised on selles valdkonnas koostöövõimalused vastastikuse õppe ja parimate tavade kohta kogemuste vahetamise osas. Komitee rõhutab ka vajadust suurendada vabatahtlikuna tegutsemise sotsiaalset ja ühiskondlikku väärtust nt noorte tsiviilteenistuse puhul;

29. arvab, et oleks mõistlik analüüsida esiteks seda, kuidas sellised uued sotsiaalsed ja kogukondlikud väärtused nagu keskkonnateadlikkus seoses säästva ja energiatõhusa tootmisega, pühendumus kohalikul tasandil, toetus ebakindlas olukorras olevatele isikutele ja käsitööstusliku tegevuse väärtustamine võivad soodustada noorte osalemist ühiskonnas ja nende edukat integreerimist, ning teiseks seda, kuidas edendada ja säilitada perekonna aluselise tähtsusega rolli olla esmane tugi inimese sotsiaalses ja majanduslikus arengus. Komitee soovib siduda perekonna uute säästva arengu eesmärkidega (ÜRO) ja perekonda neis eesmärkides nimetada. Toetusmeetmed hõlmavad nii päritoluperekondi kui ka uusi ja ka alles kujunevaid perekondi. Nende meetmetega soovitakse kaitsta perekonda, toetada perekonna loomist ja vanemaks olemist just demograafiliste väljakutsetega silmitsi seisvates piirkondades;

30. valdavalt põllumajanduslikud piirkonnad peavad pöörama erilist tähelepanu oma noorele elanikkonnale – nende piirkondade tõeliselt strateegilisele varale – ning aitama tagada, et nad jäävad maakeskkonnale truuks, tugevdama nende võimalusi jätkata elamist neis, vahel väga väikesearvulistes kogukondades, tagama nii palju kui võimalik põllumajandusliku töö jätkumise piirkonnas traditsiooniliste põllumajandusmeetodite abil (asjakohase väljaõppe alusel), mis on keskkonnahoidlikud ja järgivad säästva majanduse põhimõtteid. Need tavad peavad olema rahaliselt jätkusuutlikud ja majanduslikult tasuvad;

31. leiab, et meetmetest, mida rakendatakse isoleeritult eri liikmesriikide poolt noortepoliitika valdkonnas, ei piisa alati, ning et nende kooskõlastatus on sageli juhuslik; nõustub kõnealus kontekstis ettepanekuga, et Euroopa tasandil on vaja suuremat pühendumust ja enamaid meetmeid, et parandada kooskõlastatust, arendada ühtlustamist ja kasutada ära sünergiavõimalusi, arvestades eelkõige asjaolu, et noor põlvkond on palju avatum liikuvusele ja rände, ja rõhutab vajadust täpsustada läbivaadatud poliitikas kohalike ja piirkondlike omavalitsuste esmatähtsat rolli;
32. peab vajalikuks tugevdada noorte rolli demokraatlikes protsessides, et nende hääl kuuldavaks teha. Selle eesmärgi saavutamiseks on vaja edendada dialoogi noorte vahel, toetudes kodanikuühiskonna ja eelkõige nende noorteühenduste, kohalike omavalitsuste – nii individuaalselt kui ka ühenduste kujul –, mitteametlike rühmade, Europe Directi infopunktide, mis võivad aidata kaasa tagasiside andmisele noorte ja institutsioonide vahel, ja VVOde osalusele, kes on alati esindanud muutustele ja sotsiaalsele innovatsioonile kõige avatumat rahvastikurühma, kes on võimeline stimuleerima terve ühiskonna uuenemist; rõhutab seega struktureeritud dialoogi laiendamise tähtsust ja väljendab oma toetust uutele algatustele, mille komisjon on kavandanud kõnealus valdkonnas seoses osalusvõimaluste suurendamisega noorte jaoks üldiselt ja neid esindavate organisatsioonide jaoks; rõhutab lõpuks, et nende eesmärkide saavutamiseks võiks olla kasulik kavandada struktureeritud sekkumismeetmed, nagu seda tehti noortegarantii jaoks tööhõive algatuse kaudu;
33. rõhutab vajadust laiendada struktureeritud dialoogi ja toetab uusi meetmeid, mida komisjon kavandab kõnealus valdkonnas, seoses osalusvõimaluste tõhustamisega nii noorte jaoks üldiselt kui ka nende esindusorganisatsioonidele. Komitee juhib tähelepanu sellele, et struktureeritud dialoogi kujundamisel nõuavad eelkõige noored kvaliteedikriteeriume, mida tuleb dialoogiprotsessis parimal võimalikul viisil arvesse võtta. Siia kuuluvad muu hulgas partnerlusel põhinev ja võrdsetel alustel toimuv dialoog ja piisav ajaresurss. Noori tuleks kaasata arvamuste kujundamise protsessidesse erinevatel poliitilistel tasanditel võimalikult paljudes poliitikavaldkondades. Eelkõige võiks noorte tööhõive algatuses tugevdada noorte osaluse piirkondlikku perspektiivi struktureeritud dialoogi vormis;
34. peab oluliseks edendada puudega noorte kaasamist ning puudega noortele tõeliselt võrdsete tingimuste loomist juurdepääsuks liikmesriikide ja piirkondade pakutavatele võimalustele;
35. rõhutab vajadust prioriseerida ELi ja liikmesriikide poliitikameetmetes riskirühma kuuluvate noorte, sh NEET-noorte (mittetöötavad ja mitteõppivad noored) kaasamist ning sisserändaja taustaga noori, kelle puhul on riskirühma sattumise tõenäosus suurem;
36. peab, võttes arvesse praegust erakordselt tõsist terroriohtu Euroopas ning noorte hulgas üha enam maad võtvat poliitilist ja religioosset radikaliseerumist, esmatähtsaks sekkumist, kooskõlas ELi julgeoleku tegevuskavaga, et ennetada vägivalda, radikaliseerumist ja ekstremismi, tugevdada osalust ja usaldust institutsioonide vastu, tagada noorte õigus elada pluralistlikus kogukonnas, mis põhineb Euroopa demokraatlikel väärtustel, õigusriigil ja põhiõigustel;
37. teeb ettepaneku, et Euroopa kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused töötaksid ELi ja liikmesriikide noortepoliitika meetmeid arvesse võttes välja kohalikud ja piirkondlikud strateegiad, mis hõlmaksid sõnaselgelt noorte probleeme ja konkreetseid võimalusi. Tuleks tagada, et nende tegevuskavade väljatöötamise raames tugevdatakse vastastikuse õppe võimalusi, püüdes tagada sihtrühma, st noorte võimalikult suure osaluse nende kavandamisel, elluviimisel ja hindamisel, ning edendatakse vastastikust õpet. Samas rõhutab komitee, et kõik noori puudutavad strateegiad ja poliitikavaldkonnad peavad sisaldama horisontaalseid meetmeid, et võidelda diskrimineerimisega bioloogilise või sotsiaalse soo, rassilise või etnilise päritolu, usutunnistuse või veendumuste, puude või seksuaalse sättumuse alusel.
38. kutsub Euroopa Komisjoni üles edendama ja toetama poliitika väljatöötamist noorte ettevõtluse arendamiseks kultuuri- ja loomesektoris, et luua töökohti ja reageerida tõhusalt kõigi nende noorte soovile, kes tahavad, et nende kirklikest hobidest saaksid elukutsed kultuurisektoris.

Brüssel, 11. veebruar 2016

*Euroopa Regioonide Komitee
president*

Markku MARKKULA